

ΗΡΩ

Ἄχ, νὰ μὴ δύνασαι νὰ ἀναγνώσῃς εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου;

ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ὅχι, ὄχι, μὴ ζητῆς βεβιασμένας προφάσεις. Προεῖδον τὴν τύχην μου, καὶ σ' ἐννοῶ καλῶς. Εὐπίστε ἔραστὰ, ἰδοὺ ἡ αἰωνία ἀγάπη, τὴν ὁποῖαν χθὲς ἀκόμη εἰς τὸν βωμὸν αὐτὸν ἡ ἱέρεια σοὶ ὠρκίζετο. Ὀνειρὸν μίᾳς ἡμέρας.

ΗΡΩ

Αἰσθάνομαι κλονουμένην τὴν ἰσχύν μου. Ὑποστήριξον αὐτήν, Λέανδρέ μου, ἀντὶ νὰ τὴν ὑποσκάπτῃς. Μὴ θλίβῃς μὲ τὰς ὑποψίας τὴν καρδίαν μου, ἀρκούντως πιεζομένην, ἀναλισκομένην ὑπὸ σκληρᾶς ἀγωνίας.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ἡρῶ, ὅταν μὲ ἠγάπας...

ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ ΛΑΜΠΕΡ

ΗΡΩ

Σὲ ἀγαπῶ ὡς χθὲς· φεῦ, μὲ παραγνωρίζεις.

ΛΕΑΝΔΡΟΣ

Ἐφόσον σοὶ ἤμην προσφιλῆς, ἐνόσω ἀκόμη μὲ ἠγάπας, ποῖον μυστικὸν, ποῖα κρυφία θλίψις σὲ ἐβάρυνε, τὴν ὁποῖαν δὲν μετέχεες πάραυτα εἰς τὴν ψυχὴν μου, ἡ ὁποῖα δὲν ἦτο κοινὴ εἰς ἀμφοτέρους μας, Ἡρῶ. Ἡ διάνοιά σου, τὰ αἰσθήματα ἀπεικονίζοντο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ οὐδέποτε ἡ καρδία σου ἠδυνήθη, νὰ κρύπτεται πρὸ ἐμοῦ ἐπὶ τοσοῦτον.

ΗΡΩ

Οὐχί, Λέανδρε· οὔτε καρδίαν, οὔτε ὀφθαλμούς μετήλλαξα. Τὸ πρόσωπόν σου πάντοτε εἶναι εἰς τὰς ὄψεις μου γλυκύτερον, ἢ ἡ πρώτη ἀκτίς τοῦ ἑσπερινοῦ ἀστέρος, καὶ ἡ φωνὴ σου πάντοτε ἔγχέει εἰς τὴν καρδίαν μου τὴν ἠδονικὴν ἐκείνην μέθην, ἣτις καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ναῶ παρεπλήνησε τὴν ἱέρειαν. Οὐχί, ἡ Ἡρῶ δὲν μετεβλήθη. Σὺ μοὶ μετέβαλες εἰς βασιλικά μέγαρα τὰ μονήρη τείχη, τὸν τάφον εἰς τὸν ὁποῖον ἔζων. Σὺ ὠδήγησες εἰς τὴν μόνωσίν μου, σὺ μοὶ ἐδώρησες τὸν μυστηριώδη ἔρωτα ἄσμα τὸ ὁποῖον ἀμφοτέροι ἐψιθυρίζομεν, μακρὰν τοῦ κόσμου,